

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-790-0255
Dok.: AHN40214

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. S 5682 fra medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål:

”Kan ministeren oplyse nærmere om praksis i relation til strafflængde, behandling under straf og udslusning efter udstået straf for pædofile seksualforbrydere i f.eks. Storbritannien, Frankrig, Canada, Italien, Polen og Tyskland, og vil ministeren lade sig inspirere af den britiske ordning med gruppeterapi og meldeligt hos politiet?”

Svar:

1. Justitsministeriet har modtaget oplysninger fra ambassaderne i Ottawa, Berlin, Paris, Warszawa, Rom og London om de pågældende landes praksis vedrørende strafflængde, behandling under straf og udslusning for pædofile seksualforbrydere. Heraf fremgår det, at spørgsmålet om strafflængde mv. i sager om seksuelle overgreb mod børn afhænger af en række forhold. Det vil ligge uden for rammerne for besvarelsen af et S-spørgsmål at komme nærmere ind på disse forhold. I stedet er indberetningerne fra de enkelte ambassader samtidig med denne besvarelse sendt direkte til spørgeren.

2.1. Om forholdene i Danmark kan Justitsministeriet generelt oplyse, at der eksisterer flere behandlingsordninger for seksualforbrydere, herunder pædofile.

For det første er der den behandlingsordning, som er beskrevet nærmere i besvarelsen af spørgsmål nr. 66 af 11. november 2005 fra Folketingets Retsudvalg. Behandlingsordningen indebærer, at den dømte i stedet for en ubetinget fængselsstraf idømmes en betinget straf med bl.a. vilkår om psykiatrisk-sexologisk behandling i to år samt ophold på en af Kriminalforsorgens pensioner i op til ½ år. Behandlingen foregår på et af de tre behandlingssteder i henholdsvis København, Århus og Middelfart (behandlingsnetværket). Der fastsættes endvidere vilkår om prøvetid og tilsyn af Kriminalforsorgen. Målgruppen for denne ordning er personer, som ellers ville have fået en ubetinget fængselsstraf fra ca. 4 måneder til ca. 1½ år, og som vurderes at være motiverede og egnede til at modtage behandlingen.

Ved siden af behandlingsordningen findes visitationsordningen for de personer, som idømmes en ubetinget fængselsstraf. Denne ordning gælder for personer, som er idømt fængselsstraf i 30 dage til typisk 4 år (dog 5 år for voldtægt). I denne ordning begynder dømte med straffe på mere end 3 måneder som hovedregel deres afsoning på visitationsafdelingen på Anstalten ved Herstedvester. Hvis den dømte findes egnet til og er motiveret for behandling, kan den pågældende, når der sker overførsel til det - typisk åbne - fængsel, hvor afsoningen skal foregå, få udgang fra fængslet med henblik på at modtage behandling.

Personer, som er idømt en straf på over 4 år (5 år for voldtægt), vil typisk afsone straffen i Anstalten ved Herstedvester, hvor de tilbydes anden relevant behandling, f.eks. psykoterapi. Nogle få indsatte, som har begået gentagen eller meget alvorlig personfarlig kriminalitet, og som skønnes at være i fare for at begå ligeartet kriminalitet, vil få tilbudt kønsdriftsdæmpende behandling (medicinsk og psykoterapeutisk behandling), hvis alle andre behandlingsmuligheder er udtømte eller vurderes at være utilstrækkelige til at imødegå risiko for tilbagefald til ny sædelighedskriminalitet. Afviser den indsatte et tilbud om kønsdriftsdæmpende medicin, vil dette på grund af misbrugsfaren som altovervejende udgangspunkt indebære, at den indsatte ikke kan opnå forskellige frihedsgoder.

2.2. Det kan endvidere oplyses, at der i behandlingsnetværket og i Anstalten ved Herstedvester længe og i stort omfang har været anvendt gruppeterapi over for voksne, som har begået seksualforbrydelser over for børn. Behandlingsnetværket har samarbejde og udveksling af informationer med internationale specialister, herunder fra de i spørgsmålet nævnte lande, om gruppeterapeutisk behandling.

Som oplyst ved besvarelsen af samrådsspørgsmål V af 6. februar 2006 fra Folketingets Retsudvalg er der i dag ikke hjemmel til tvangsbehandling, medmindre der er tale om psykotiske patienter. Dertil kommer, at det ikke er muligt at tvangsbehandle med psykoterapi, herunder som gruppeterapi, da psykoterapi forudsætter, at den behandlede er motiveret for behandlingen og således deltager i terapien.

3. I forbindelse med en betinget dom, prøveløsladelse eller prøveudskrivning fra forvaring er det muligt at fastsætte vilkår om tilsyn og andre (sær)vilkår. Vilkår om tilsyn indebærer, at den pågældende skal holde sig i kontakt med Kriminalforsorgen, herunder møde hos Kriminalforsorgen og modtage dennes besøg. Den pågældende skal overholde særvilkår og give Kriminalforsorgen sådanne oplysninger, som gennemførelsen af særvilkåret nødvendiggør. I sager vedrørende seksualforbrydere kan særvilkår omfatte psykiatrisk/sexologisk behandling, hvilket i forbindelse med prøveløsladelse og prøveudskrivning eventuelt kan kombineres med kønsdriftsdæmpende medicin.

Det kan endvidere oplyses, at der ved såvel betinget dom som prøveløsladelse og prøveudskrivning fra forvaring kan fastsættes andre særvilkår, som vurderes at begrænse risikoen for recidiv, herunder at den pågældende ikke uden tilsynsmyndighedens samtykke må tage ophold hos personer, hos hvem der opholder sig børn under 18 år, eller tage frivilligt eller lønnet arbejde, hvor der er børn til stede.

Overtrædelse af vilkår kan medføre, at den dømte (gen)indsættes til udståelse af straffen.

Der er således med de eksisterende regler sikret en regelmæssig kontakt til den dømte i den tilsynstid, som er fastsat i forbindelse med betinget dom efter behandlingsordningen, prøveløsladelse eller prøveudskrivning fra forvaring.

4. Jeg finder på den anførte baggrund ikke anledning til at foreslå yderligere tiltag, der vedrører behandling og tilsyn over for personer, som er dømt for seksualforbrydelser mod børn.